

ברכבת למחנה הריכוז ילומיזה קאלארש, הצליח אנדרי קאלארש להשאיר בחיים, למרות היותו פצוע מכדור ברזל. הנאצים דחו את המגורשים במאות לקרונות אטומים. הוריו נעלמו מעיניו ברכבת, ורק אחרי ה-מלחמה נודע לו שהם נהרגו. הוא נקרא אז בלנדר גופר. אבל לאחר שסיים את הפאקולטה לקולנוע ולדרמה, וכיהן כפרופסור מן המניין ובמאי תיאטרון וקולנוע בבוקרשט, הציעו לו בועדת הרפורטור של התיאטרון הצבאי, שיטשטש את זהותו היהודית.

בחיבה הציעו לו את השם הרוסי אנדרי. את שם המשפחה קאלארש הוא קבע לזכר מחנה הריכוז ילומיזה קאלארש. אחרי שקאלארש זכה בפרסים בינלאומיים, ושמו יצא לתהילה בכל רומניה, שוב לא היה טעם לשנות את השם. בפסטיבל הסרטים בקאן ב-1957, זכה בפרס על סרטו, הלן, שטיח במספר. בפסטיבל הסרטים ביפאן ב-1958 זכה בפרס על סרטו נשר 101 — קומדיה גיימס בוגנית מורחאירופית, בה לקחו תפקיד נכבד מיגים וקאטישות מברית-המועצות.

כמה מסרטיו העלילתיים הוקרנו בקולנוע מתמיד בתל-אביב, עוד לפני עלייתו ארצה ועזיבתו רפופרט זיכה אותו או בבקורות נלהבות ביותר.

מלחמה וכיבוש. בשנת 1958, לאחר ששיכך בסרטו את ליקה גרגין, בתו של גיי אורגירדו, שהיה אז מכיר המפלגה הקומוניסטית הרומנית, עזרה לו הנערה להשיג היתרי-יצאה. העולה החדש ביים, מיד עם בואו ארצה, בבית-צבי ברמת-גן, את המשרתות לזמן זמנה ואת העולם בו אנו חיים לקארל צ'אפק. בתיאטרון אהל ביים את ה"קמז'ו למוליי". עד היום הוא מביים את ה"תים בשידורי-ישראל ובגליציה".

בטלוויזיה ביים את "ש בערבית, על ספלי קפה. בידור ערבי-עברי, את קלעים וערב טוב בהפקתו של מבקרו לשעבר, עזריה רפז-פורט. אחר כך באה תקופת המיכרונים הקשה. קאלארש, שקיבל הצעות מפתות ביותר מגורמים ורים לחזור למעמדו הקודם ברומניה, השיב ריקם את הפונים אליו. הוא נלחם על מקומו בטלוויזיה הישראלית וזכה שם. תרווח היה כולו של הטלוויזיה הישראלית. תוכנית קלעים המחודשת של רבקה פרימן, נחשבת כיום לאחת התוכניות המוצלחות ביותר של הטלוויזיה ולא מעט בזכותו של אנדרי קאלארש.

מנגנון

סליחה

תקלה

"המצב הוא בלתי ניסבל. ההנדסה מחלקת הוראות למפיקים ובמאים. חוסר המשמעת מחריד. הטכנאים אינם באים בזמן לעבודה. במקום לשרת הם מהכים שישרתו אותם. לא אחזור לעבודה עד ש"ם לא יבינו, כי

עובדי הטלוויזיה עושים חלטורות אצל גופים ומוסדות שהם צריכים לדווח עליהם

פרנסה מהצד

את התוכנית היומית על כינוס הפועל, קיבל רשת מהטלוויזיה לביים גם סרט פרטי על הכינוס, תמורת תשלום, ואומנם, דן שילון אינו יחיד ואינו מנהל במופע יבין מופיע כקריין ויחידות במופע של מלכות-היופי, שמחלקת החדשות בטלוויזיה, שיש לו איזו קיר-בה אליה, מדווחת עליו באריכות. הוא גם מייצג ומקריין בחגיגת האחד במאי, שגם עליה מדווחת הטלוויזיה, ומקבל תמורת זה סכום של חמש ספרות.

הוא הדין בעובדים אחרים ב"רשות-השידור", ברדיו ובטלוויזיה. כמעט כל מי מעובדי הרשות שיבקש זאת, יקבל רשות להופיע, תמורת תשלום, במופעים מיסחריים פרטיים.

הם, לא עוברים על החוק, טוענים מניינים, "כולם עושים זאת אחרי ש-הם מקבלים רשות בכתב מרשות-השידור". הרשות עצמה אינה מסרבת לה בקשות המופנות אליה. מצבם החומרי הקשה של עובדיה ידוע. לכן לא נו-רא אם הם עושים גם חלטורות ומרווי-חים לפרנסתם מהצד.

לאש ב"רשות-השידור" לא נראה ש-מצב זה גובל בשחיתות. שכן, מדוע מותר לעובדי המדינה ברשות-השידור מה שאסור לעובדי המדינה במיקצועות אחרים? כשם שאין להעלות על הדעת ש-פקיד מסי-הכנסה יעבוד בשעות הפנאי שלו כרואה-חשבון במיפעל שהוא נישום אצלו; או שפקיד בכיר במשרד-החוץ

חיים יבין פקיד מס הכנסה

"מה ההתרגשות?? מה רוצים מדן שילון? הוא עושה מה שעושים כולם!" תגובה זו באה השבוע מפי ידידיו של עורך הספורט בטלוויזיה הישראלית, על הפירסום ב"העולם הזה" בשבוע שעבר, בו נמסר כי שילון, שהגיש בטלוויזיה

הם צריכים לעמוד לרשות האמנות ולא ה-אמנות לרשותם.

לא היה זה במאי ישראלי, שהתלונן ב-דברים אלה. היה זה הבמאי המצרי המפורסם כמאל יאס, והראיון עמו התפרסם בירחון הקהירי במה. "תראו איזה דמיון משונה" העיר במאי התוכניות למשפחה, ויקטור קמר. הוא לא היה הבמאי היחיד, שעמד על הדמיון המופלא בין מה שמתרחש ב-טלוויזיה המצרית לבין מה שמתרחש ב-טלוויזיה הישראלית. את התוצאות רואה הציבור על גבי המסך הקטן. קוראים להן בשם: תקלות טכניות.

הטכנאים עצמם מונים את הסיבות לתק-לות: טכנאים מסויימים אינם מיומנים. על מנת להכשיר את כולם בכל התפקידים, על בירים אנשים מתפקיד לתפקיד במהירות הסילון. רוב האנשים הם טכנאי אלקטרוני-קה. שידעו קודם לתקן מכשיר רדיו ביתי. מכאן ועד שידור טלוויזיה המרחק הוא גדול. לא ניתנה להם שום הכשרה טלוויזיונית ספציפית.

שני טכנאים נשלחו להו"ל לשבועיים: שמואל שורץ ודויד גולדברג. הראשון חזר. השני נשאר בחופשה ללא תשלום. כבר ב-ימים הראשונים נרכש ציוד לא מתאים.

החזקת המכשירים היא מתחת לכל בקורת. הממנונים אינם מתאימים. ההנדסה יהודה סוירי הושאל מהרדיו "עושה טובה." מ-מונה אחר העונה לשם גרינגלאס הוא תל-אביבי שאינו נמצא כל הזמן בירושלים.

האשמות הדדיות. אנשי ההפקה וזכ-רים לטכנאים את העובדה שבעת ראיון ב-אולפן עם ח"כ מנחם בגין, הם יצאו להם סקת תה. "מה יש? כל היום באים אלינו שרים וחבר-כנסת" הגיב או אחד הטכנאים בלי לחוש אפילו בחוצפה שבדבריו. הפס-קת התה בין חמש לחמש וחצי היא חובה. אחר כך מתכוננים לשידור ומשדרים ואין זמן להספקות.

להגנתם, טוענים הטכנאים עוד: החרדים סגורים, התאורה מלאכותית, אין מיוזג-אוויר, כל העובדים מתוסכלים ועד למטה, כי את ההפקות הגדולות עושים בהרצליה ובירוש-לים עוסקים רק בהפקות שיגרתיות. "המפי-קים והבמאים מטילים עלינו את כל החרבר-נות שלהם, כי אנחנו אחרונים בשורה."

תירוצים אינם חסרים. אבל את הצופים בבית כל זה אינו מעניין. התקלות פשוט יצאו כבר מן האף. וזה כבר לא שייך ל-טלוויזיה המצרית.

חדריך

- * **זו בעייתך** (יום ד', 12/5, 18.30) הידברות — יחסי שכנות בין ערבים ליהודים בדין בחיפה, בעכו ובאילת. תרגום עברי בגוף הסרט. מפיץ — יעקב למדן. במאי — יצחק גורן.
- * **ישראל 80** (יום ד', 12/5, 19.30) המורה והעורר כנגדו — על המהפכה בבית הספר של המחזאן ומציע-עורר להוראה, ש' יהיו נפוצים בשנות ה-80. משתתפים: ד"ר גבריאל סלומון מן האוניברסיטה העברית ו' אריה שובל, מנהל הטלוויזיה הלימודית. עו-רן: יצחק טישלר. הפקה ובימוי: רם לוי.
- * **הלוחם** (יום ד', 12/5, 20.35) סרט השבוע: מתאגרף מקסיקני צעיר תורם את הכנסותיו למימון המהפכה המקסיקנית ב-1910. משתתפים: ריצ'ארד קונטה, ונסה בראיין ולי ג'י קוב.
- * **הוליווד והכוכבים** (יום ה', 13/5, 18.30) סיפורה של קים נובאק.
- * **רשות הבידור** (יום ה', 13/5, 20.20) מיוזיקול עם לנה הורן.
- * **אינטרמצו** (יום ו', 14/5, 21.40) סרט עלילתי: כנר מפורסם מתאהב במורה למוסיקה של בתו. משתתפים: איגנריו ברגי

דן שילון — העובד אצל הנישום

יעבוד בשעות הלילה כשוער בגשריות התורנית, למשל, כדי להגדיל את מש-כורתו — כך גם בלתי נסבל הוא המצב, שעורכים בכירים ברדיו ובטלוויזיה יקב-לו כספים מגופים ומוסדות, כשבידם לקבוע אם לדווח עליהם או לא ובאיזו צורה לדווח.

טיעון זה לא בא למנוע בדין שילון, חיים יבין או אחרים. איש אינו טוען כי העובדה שדן שילון מקבל כסף כדי להפיק סרט פרטי על כינוס הפועל, היא שקבעה גם שמדי יום תשדר הטלוויזיה 20 דקות על כינוס זה. ממילא, לא היה הדבר בסמכותו הבלעדית של שילון. אבל לא יתכן מצב שבו אפשר יהיה לחשוך באנשי הטלוויזיה, שהם מדווחים על מאורעות משום שהם אינטרסנטים ישי-רים ומקבלים טובות הנאה מכך.

אם ב"רשות-השידור" מכירים שמש-כורתם של העובדים הבכירים אינה מס-פיקה — שיעלו להם את המשכורת, ו' ישאירו את החלטורות לאחרים.

שחקן פיטר וינגארד

- מן, לסלי האחארי, עדנה בסט ואן טור.
- * **מוסיקה ושירה** (מוצ"ש, 15/5, 18.30) בידור בהשתתפות אמנים יהודים ו' ערבים: אנריקו מאסיאס, שושנה דמארי, הצמד דיאן ודויד, ג'ן העוד צדקי שוקרי, צמד הרקדנים מטיאנה ורוברטו אגליסיאס.
- * **מחזקה פודית** (מוצ"ש, 15/5, 20.30) פרק נוסף בסידרת המתח. פיטר וינגארד, ג'ואל פביאני ורומרי ניקולס יוצ' אים הפעם ליוון כדי לפענח שם את תע' לומת הרצח של אדם, שכבר מת בעצם שלוש שנים קודם לכן.
- * **ברוכים הבאים** (יום ב', 17/5, 20.20) אורי זוהר מארח כייס מן הקיקוס, שידגים טכניקות של כייס; את הזמר אריק איינשטיין; את העיתונאי ברוך נאדל; מרים משקולות מכינוס הפועל, שינסה לשבור את שיאו לעיני המצלמות; עשר מלכות-יופי ואת מקהלת בית-הכנסת הרפורמי בירושלים.

הצמד דיאן ודויד בידור 'הודו-ערבי'